

# Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu, Wykład 14, Ofiary, szabaty i święta

© 2204 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

To tyle na dzisiaj, prawda? Na początek pomódlmy się razem.

O Boże, nasz Ojciec Niebieski, jesteśmy wdzięczni za kolejny dzień, który nam dałeś. Jesteśmy wdzięczni za piękno na zewnątrz.

Jesteśmy wdzięczni za wyraźne przypomnienia o czystości, gdy widzimy świeżo opadły śnieg. I Panie, gdy o tym myślimy, nawiązujemy do tego psalmu i prosimy, abyś rzeczywiście stworzył w nas czyste serca. Zasiejmy prawdę tego psalmu głęboko w naszych sercach i umysłach, Panie.

I błagamy Cię, abyś przez swego Ducha dał nam radość, radość Twojego zbawienia, abyśmy rzeczywiście mogli być latarniami światła dla świata, który jest ciemny, pełen bólu i cierpienia. Przygotuj nas więc do służenia Tobie i służenia naszym bliźnim. Modlimy się za tych, którzy nie czują się dobrze.

Modlimy się o przywrócenie im zdrowia. Modlimy się za tych, których tu nie ma. Z jakiegoś powodu rzeczywiście przyprowdziłbyś ich tutaj, pomógłbyś nam uczyć się razem w sposób, który będzie dla Ciebie przyjemny i będzie miał wpływ na nasze życie.

Modłę się, abyś pomógł mi dzisiaj nauczać w sposób jasny i pomógł nam uczyć się razem. I niech Ci oddamy cześć i chwałę. W imieniu Jezusa modlimy się. Amen.

OK, wyłączmy część zasilania. Cóż, zamierzamy kontynuować trochę rzeczy, które zostawiliśmy na koniec ostatnim razem.

Zatem, chociaż technicznie rzecz biorąc, będziemy mówić o drugim wykładzie na temat Rytualnej Tory, wydaje mi się, że będzie o 14, prawda? OK, w związku ze świętami szabatami i ślubami, mamy trochę do zrobienia, aby porozmawiać o ofiarach z ostatniego razu. Zatem bez dalszych ceregieli, pozwólcie, że przejrzę kombinację tego, co przeczytaliście w Youngblood na temat poświęceń i ponownie to przeanalizuję, ponieważ są to naprawdę ważne rzeczy, a potem dodam kilka dodatków, które zamierzam wprowadzić do tego jako Dobrze. A więc kilka lekcji, jakie wyciągamy z tej całej procedury składania ofiar.

Nie traćcie z oczu faktu, że choć nie składamy już krwawych ofiar, dziękujcie Panu za to, co Jezus uczynił w naszym imieniu. Nadal można z tego wyciągnąć głębokie lekcje. Zatem pierwszą rzeczą, przez którą przechodziła każda osoba składająca ofiarę, było

faktyczne jej złożenie. Przyznaję wam, że większość ofiar rzeczywiście była ofiarami z krwi zwierzęcej, ale były też takie, które nimi nie były.

Społeczność i ofiary zbożowe, przepraszam, nie wspólnota, ofiary zbożowe były oczywiście ofiarami zbożowymi, ale ogólnie rzecz biorąc, mówimy o zwierzętach ofiarnych i oczywiście miało to być zwierzę szczególne. Miało to coś kosztować tę osobę i dlatego, no wiecie, posypaliśmy resztę Pisma Świętego i widzimy to szczególnie w przypadku Dawida, gdy zamierza złożyć ofiarę pod koniec pierwszego Księgi Samuela, i my” Dojdziemy do tego, kiedy zajmiemy się Davidem. Mówi, że za to zapłacę.

To powinno mnie kosztować. Czy mam zamiar dać Panu coś, co mnie nic nie kosztuje? Zatem cała koncepcja składania ofiary oznaczała, że była to ofiara, właśnie ze względu na koszt, jaki to oznaczało. Ups, zrobmy to pojedynczo.

Kiedy... Tak, przepraszam, Susanna. Właśnie o to mi chodziło. W pewnym sensie się zastanawiałem, bo czytając te wszystkie drobne przepisy medyczne i w ogóle, mam wrażenie, że to po prostu zabijanie zwierząt na prawo i lewo tylko dlatego, że jak wszyscy, to tak, jakby każdy grzeszy jak każdego dnia i jak wszyscy mali postanowienia.

Właśnie się zastanawiałem, na co by im było stać? Nie sądzę, że powiedział, że powinno to ich kosztować, więc. Dobrze, czytam prawo, dobre, dobre pytanie. Innymi słowy, kiedy przeczytasz wszystkie te prawa i rodzaje winy, które poniosłeś, ofiary za grzechy, ofiary za grzechy, ofiary całopalne, czy nie byłaby to po prostu przytłaczająca liczba ciągłych ofiar i niezwykle kosztowna? Jedną z rzeczy, które widzimy, jest to, że masz rację, ale widzimy także Boże zaopatrzenie dla tych, którzy są w ubóstwie. Co mogliby wnieść? Ptaki.

W porządku, więc nie zawsze, w całej tej sekwencji rzeczy, jagnięta i kozy były zawsze zwierzętami ofiarnymi, a ludzie, którzy musieli przynosić ofiary za grzech, które były bliskie nędzy, mogli przynosić gołębie. I co ciekawe, jest to kwestia Nowego Testamentu, ale i tak wam powiem. Istnieją dowody z I wieku, pochodzące zarówno ze znalezionych materiałów archeologicznych, jak i z gołębi, gdzie hodowano gołębie na ofiary.

Mamy także świadectwa literackie z materiałów rabinicznych. Wiemy więc, że zajmowali się hodowlą dosłownie tysiące gołębi na tym terenie, na wzgórzach judzkich. Więc to zawsze było wyjście, jeśli wolisz, więc nie było to tak kosztowne.

Należy pamiętać, że mówimy o populacji pasterskiej i dlatego zawsze hodują one wiele stad. Kaylin, ile poświęceń byłaby w stanie poświęcić jedna osoba rocznie? Szczerze mówiąc, nie mam o tym pojęcia, ale jeśli spojrzeć na to, po pierwsze, o tym za chwilę porozmawiamy, istniały święta, a na święta najwyraźniej należało przynosić

swoje zwierzę ofiarne na trzy festiwale pielgrzymkowe i będziemy o tym rozmawiać za około 20 minut. Jeśli chodzi o to, jak często składają ofiary za grzechy i tego rodzaju procesy, ofiarę za przewinienie, jeśli zrobili coś, co łamało jedną z kwestii świętości i świętości, nie wiem.

Nie wiem. Niektórzy z nas mogą robić o wiele więcej niż inni. Trevora? Prawie zadaje to samo pytanie, ale czy sądzicie, że jest prawdopodobne, że musieliby poświęcić trochę czasu każdego dnia, jak dużą część czasu, na składanie, no wiecie, ofiar za grzechy lub ofiary za przewinienie? Czy rozsądnie byłoby sądzić, że codziennie składaliby ofiary za grzechy lub przeprosiny? To trudne pytanie.

Jedną z rzeczy, które wiemy, jest to, że mieli to przynieść do sanktuarium, więc oczywiście, kiedy już dotrą do tej ziemi, a sanktuarium jest w jednym miejscu, a oni są rozproszeni po całej ziemi, to oczywiście nie jest w tym przypadku się wydarzy, więc sytuacja również w tym kontekście ulegnie pewnej zmianie. Jest w tym wiele niewiadomych i mówię: nie wiem, bo nie wiem. Tak, Imbir.

Nie, nie Ginger, McKenna. W jakim wieku zaczynają? Prawdopodobnie kiedyś uzna się je za dorosłe, a to rodzi interesującą kwestię, kiedy dokładnie to nastąpi, czy będzie to odpowiednik tego, co uważamy za bar micwę, kiedy się stają, czy też kiedy zaczną przeprowadzać spis ludności, czyli w wieku 20 lat, chociaż nie jestem co do tego do końca pewien. Ted, mam rację? Myślę, że to wiek 20 lat.

Tak. Dobra. Dalsze pytania? Dobre pytania.

Niech nadchodzą. Drugi krok w tym całym procesie był niezwykle znaczący pod względem symboliki, a mianowicie, gdy czciciel, który przyniósł ofiarę, przyniósł ją tam, następnie ręce czciciela zostały położone na głowie zwierzęcia ofiarnego i ponownie: Zwróciłem ci uwagę na symbolikę tutaj. Nie tylko to, ale myślę, że to jest sprawa Youngblood: czy ma miejsce to symboliczne przeniesienie grzechu?

Innymi słowy, moje grzechy są nakładane na głowę tego zwierzęcia, ale jest to także identyfikacja ze zwierzęciem, a to będzie naprawdę ważne w kontekście faktu, że powiedzieliśmy ostatnim razem, że przelanie krwi oznaczało pobranie krwi miejsce mojego życia, które tak naprawdę utraciło krew tego zwierzęcia. Zatem obie te rzeczy są tego częścią. Trzecia rzecz, o której ludzie często zapominają, myśląc, że to księża robią te wszystkie krwawe rzeczy, ale osoba składająca ofiarę w rzeczywistości była tą, która zabiła zwierzę, i znowu, jak próbowałem powiedzieć ostatnim razem, daje to nam w jakiś sposób przypomnienie okropności grzechu i bałaganu, który spowodował grzech, oraz bałaganu, który spowodował mój grzech, teraz właściwie odtwarzam to w ten symboliczny sposób, przelewając krew tego zwierzęcia.

Tak więc, gdy myślimy o tym całym procesie, pojawia się kilka interesujących rzeczy, niesamowita symbolika i lekcje. Zatem pamiętajcie, że kapłan jest pośrednikiem i

dlatego, kiedy krew zostanie przelana, to kapłan bierze tę krew i pokropi ją. W porządku, na zdrowie.

To On posypie nim ołtarz, co wyraźnie pokazuje, że pomiędzy mną a świętością Boga w Jego sanktuarium znajduje się osoba, która indywidualnie medytuje, i to jest znowu obraz roli, jaką spełnia Jezus. Ofiary spalane w całości lub w części zależą od rodzaju ofiary, a istnieje cała lista takich ofiar. Zamierzam je przejrzeć bardzo szybko za minutę, ale znowu, spalenie jest znaczące po prostu po to, aby wskazać cały proces poświęcenia, poddania się, a potem, oczywiście, wiecie, że ogień służy do uszlachetniania, używa się go do uszlachetniania nawet metali szlachetnych, więc jest w tym także całe to symboliczne wydarzenie intencji.

W zależności od tego, co to była za ofiara, można było zjeść jej część, można było zjeść ją w całości, być może w przypadku całego całopalenia wszystko zostało wydane i całe to całopalenie miało na celu odpokutowanie za grzechy w dniu regularnie, codziennie. Za chwilę powiemy o tym więcej. Jeśli chodzi o tę ofiarę wspólnoty, miej ją z tyłu głowy jako zapowiedź, jeśli chcesz to tak ująć, tego, co robimy, kiedy przyjmujemy komunię, kiedy jemy razem i jemy we wspólnocie, i jedząc teraz, gdy to pojednanie miało miejsce między nami i między Bogiem, ofiara wspólnoty będzie symbolizować tego rodzaju rzeczy.

Zatem, podstawowe elementy procesu, przyjrzyjmy się teraz bardzo szybko samym głównym poświęceniom, a zrobię to szybko, ponieważ wiem, że Youngblood to robi; możesz wrócić i przejrzeć ten materiał, a to także właściwie rozdziały Księgi Kapłańskiej od pierwszego do siódmego, prawda? W całym całopaleniu, rozdział pierwszy, werset czwarty Księgi Kapłańskiej, jest podany cel: codzienne odpokutowanie za grzechy. Ofiara za grzech i ofiara za przewinienie możemy w pewnym sensie myśleć razem, ponieważ często są składane razem, więc kiedy składamy naszą ofiarę za grzech, ma ona na celu przykrycie, kiedy ktoś zgrzeszył, OK, i zgrzeszył nieumyślnie, i tam Oto kilka przykładów paradygmatu podanych podczas czytania Księgi Kapłańskiej. Ofiara za przewinienie lub przewinienie jest interesująca i tak naprawdę istnieją tu dwa cele, które zostały tutaj sformułowane, zwłaszcza w rozdziale piątym. Myślę, że jest to w Księdze Kapłańskiej, gdzie jest napisane, aby odpokutować za niezamierzone grzechy, nie tylko, no wiecie, niezamierzone grzechy, ale niezamierzone grzechy w odniesieniu do rzeczy świętych.

Powiedzmy na przykład, że istnieje zwierzę ofiarne, które zostało poświęcone Panu i w jakiś sposób robię coś w stosunku do tego zwierzęcia, co czyni je nieczystym czy czymś takim, wiesz, byłby to niezamierzony grzech, gdybym tego nie zrobił. Nie zrobiłem tego celowo, ale zrobiłem coś, co miało wpływ na zwierzę, które jest oddane części całego procesu składania ofiary. Co ciekawe, podczas gdy ty także to czytasz, a ja chcę tylko rzucić na to okiem razem z tobą, przejdź do piątego rozdziału Księgi Kapłańskiej, ponieważ często pojawia się stwierdzenie, że nie ma prawdziwej ofiary za umyślne grzechy, ale koniec pięciu przemówień Księgi Kapłańskiej o ofierze

zadośćuczynienia. Werset 15, kiedy ktoś dopuści się wykroczenia i nieumyślnie zgrzeszy w odniesieniu do którejkolwiek ze świętych rzeczy Pana, prawda? Teraz, w wersecie 17, jeśli ktoś zgrzeszy i zrobi to, co jest zabronione w którymkolwiek z przykazań Pana, nawet jeśli o tym nie wie, spójrz, co mamy w zakresie przykładów z początku rozdziału szóstego.

Dlatego uważam, że można tu ukryć nawet nasze umyślne grzechy i w pewnym sensie cieszę się, że to wiem. prawda? Cały czas zajmujemy się celowym robieniem rzeczy, o których wiemy, że są złe. Przynajmniej ja tak. Jeśli nie, chcę cię poznać.

Chciałbym się od Ciebie uczyć. OK, ale spójrz, co się tutaj dzieje. Wciąż mówimy o ofierze za grzechy.

W wersecie drugim, jeśli ktoś zgrzeszy, będąc niewiernym Panu, jesteś na to gotowy, oszukiwać bliźniego, oszukiwać go, to brzmi jak dla mnie trochę zamierzone, znajdować zagubioną własność i kłamać na ten temat, fałszywie przysięgać, wiesz, wszystkie te rzeczy muszą być pierścieniem intencjonalności, a potem oczywiście, kiedy już to zrobisz, a sumienie cię przekona, musisz się odwrócić i po to właśnie jest ofiara za przewinienie. Zatem chwalcie Pana, nawet w tym kontekście istnieją również możliwości pokuty. Jest też ofiara zbożowa, a te ostatnie zrobię szybko.

Ofiara zbożowa nie obejmuje oczywiście żadnej ofiary krwi. Pasuje do wielu innych ofert. A potem pokój lub ofiara wspólnoty, i to jest oczywiście ta, podczas której w całkowitej wdzięczności Bogu ludzie zbierali się i spożywali część ofiary we wspólnocie, celebrując pojednanie wewnątrz wspólnoty, a także z Bogiem.

Następnie są ofiary dodatkowe, dziękczynne i związane ze ślubami. Za chwilę wrócimy do przysięgi. Najbardziej martwię się, że znasz pierwsze trzy.

OK, pierwsze trzy są prawdopodobnie najbardziej krytyczne, ponieważ zobaczymy przykłady tych, które pojawią się w miarę rozwoju niektórych naszych narracji historycznych. To będzie więc istotne. Teraz jestem prawie gotowy na przejście na Sabat.

Jakieś pytania na ten temat? Trevora? Czy powinniśmy znać różne rodzaje podobnych ofert? Jak dokładnie? Innymi słowy, nie musisz wiedzieć, które zwierzęta są do czego i tak dalej. Nie martw się o to. Najbardziej niepokoją mnie te duże kategorie i to, do czego zostały przeznaczone, ponieważ, jak powiedziałem, nawet gdy przejdziemy do Księgi Sędziów, zobaczymy kilka interesujących rzeczy w odniesieniu do ofiar za przewinienie i Samuela.

OK, dobre pytanie. Coś jeszcze? Tak, Saro? Tak, cóż, pamiętajcie, to osoby, które się poświęcają, robią bałagan. Są miski, do których przelewa się krew, prawda? A kapłani są, nie tylko arcykapłan robi te rzeczy.

Wiecie, cała rodzina Aarona służy jako kapłani i nie wszyscy noszą efod, napierśnik i turban. Nie mają takiej odzieży. Kapłani po prostu nosili, cóż, coś prostszego.

Zatem nie do końca to wszystko zanieczyszcza strój arcykapłana. Tak, to dobre pytanie. No cóż, kontynuujmy szabat.

To fascynująca kwestia i istotna dla, cóż, studentów Gordon College, ponieważ mogę się założyć, że niedzielne popołudnie dla wielu z nas to zwykle czas paniki w bibliotece, gdy przygotowujemy się na poniedziałek. Chcę Cię zachęcić, abyś pomyślał o tym może trochę inaczej. Nie chcę się nad tym rozwodzić, po prostu zachęcam.

W każdym razie, jeśli chodzi o zasadę, pomysł jest taki, że odpoczywasz co siódmą lekcję i oczywiście masz świadomość, że nasi wykładowcy faktycznie przebywają obecnie na urlopie naukowym w tym semestrze. To znaczy, że odpoczywają. Doktor Hildebrand ma w tym semestrze urlop naukowy, więc odpoczywa na swoim stołku, prawda? Tak, w porządku.

Nie, on tylko kręci kciukami. W każdym razie to cała zasada. Odpoczywasz.

Właściwie Gordon jest trochę dziwny, bo robimy to co piąty rok, ale ogólnie rzecz biorąc, w biblijnej scenie wydarzeń jest to co siódma lekcja. Zauważ także, że kiedy będziesz czytać te rzeczy podczas urlopu naukowego, dotyczy to nie tylko ludzi, podczas urlopu sabbatowego, to nie tylko wpływa na ludzi, ma to również wpływ na ziemię. Powiem więcej na ten temat w chwilę. To naprawdę, naprawdę ważne.

Wreszcie wyróżnia lud Boży. Jak powiedziałem wcześniej, kiedy rozmawialiśmy o 16 rozdziale Księgi Wyjścia, po tym, jak wyszli z Egiptu i doświadczyli manny, Bóg daje im szabat. To coś, czego nigdy wcześniej nie doświadczyli, nie w Egipcie. I tak to odróżnia lud Boży.

Tak naprawdę przez całą historię Żydzi byli znani w szerszej kulturze jako ci, którzy nie pracowali ani jednego dnia w tygodniu. Czasami szersza kultura wykorzystywała to i faktycznie atakowała Żydów w dzień, który uważali za ich szabat. Zatem faktycznie istniało orzeczenie, że w szabat można walczyć, jeśli zajdzie taka potrzeba, po prostu dlatego, że w pewnych momentach wrogowie Żydów mieli naprawdę złe zamiary.

W każdym razie jednym z problemów było oddzielenie ludu Bożego. Zamierzamy spędzić tutaj trochę czasu na tej kategorii przestrzegania Sabatu i chcę przeczytać, zwłaszcza w odniesieniu do każdego siódmego roku i jubileuszu. Czytaliśmy już rzeczy, które mają związek z siódmym dniem, ponieważ czytaliśmy dwie wersje Dziesięciu Przykazań, prawda? W Księdze Wyjścia 20, gdy jest napisane, pamiętaj o szabacie, aby go święcić, ty i twoja służebnica, twoje zwierzęta, macie odpocząć.

Dlaczego? Księga Wyjścia 20 mówi, że w ciągu sześciu dni Bóg stworzył ziemię, a siódmego odpoczął. I tak opiera się na stworzeniu. Od samego początku Bóg wbudował to w swój projekt dotyczący swego stworzenia.

Robi to po tych wspaniałych aktach stworzenia, a potem opatrnościowo podtrzymuje i jest w tym różnica. Nie możemy nawet zacząć tego pojmować, ale tekst sugeruje, że jest w tym różnica. Po drugie, w 5. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa mamy przestrzegać szabat.

Dlaczego? Albowiem wyciągniętym ramieniem Bóg wyprowadził cię z niewoli w Egipcie i odkupił. Dlatego w tym kontekście mówi się o przestrzeganiu sabatu, ponieważ Bóg cię odkupił. Zatem oba opierają się na stworzeniu i odkupieniu, a oba są raczej transcendentnymi zasadami i chcemy o tym pamiętać.

Co ciekawe, jeśli spojrzycie na 31 rozdział Księgi Wyjścia, w kontekście przymierza na Synaju, o którym teraz mówimy, jest napisane, rozdział 31, werset 12, musicie przestrzegać mojego sabatu. Przepraszam, werset 13, to będzie znak między mną a tobą. W wersecie 14 każdy, kto bezcześci szabat, musi zostać ukarany śmiercią.

Ktokolwiek w tym dniu będzie wykonywał jakąkolwiek pracę, będzie wyłączony ze swego ludu. Tekst powtarza to na końcu wersetu 15: każdy, kto wykonuje jakąkolwiek pracę w dzień szabat, musi zostać ukarany śmiercią. To jest znak.

To trwałe przymierze. Zatem wbijcie sobie to do głów, bo za chwilę porozmawiamy o tym, dlaczego ludzie w czasach Jezusa tak bardzo troszczyli się o przestrzeganie sabatu. Jest to jeden z powodów, ponieważ wiedzieli, że według Tory, tak jak została ona wyrażona na Synaju, jest coś niezwykle ważnego w przestrzeganiu sabatu.

Za chwilę powiem więcej na ten temat. Musimy omówić także procedury dla siódmego roku, ale chcę przejść do Księgi Wyjścia 23.

Przeczytam tutaj trzy fragmenty dotyczące procedur siódmego roku, żeby wbić wam je do głowy. Po pierwsze, Księga Wyjścia 23, po prostu werset 10 i 11. Przez sześć lat macie siał swoje pola i zbierać plony.

W siódmym roku ziemia powinna pozostać niezaorana i nieużywana. Wtedy biedni spośród Twojego ludu będą mogli otrzymać z niego pożywienie. To ważne.

Nie siedzimy tutaj i nie zbieramy wszystkiego, co możemy w tym siódmym roku, ale rośnie samoczynnie i biedni mogą uzyskać z niego żywność. Wracając do Kapłańskiej 25, pierwszych siedmiu wersetów. Zaczynam od wersetu drugiego.

Kiedy wejdziecie do ziemi, którą wam dam, ziemia ta będzie przestrzegać szabatu dla Pana. Następnie jest mowa o zasiewie za sześć lat. W siódmym roku kraj będzie miał szabat odpoczynku.

Nie siejcie pól, nie przycinajcie winnic, nie zbierajcie plonów. Ziemia jest po to, żeby odpocząć. Czy masz wrażenie, że Bóg troszczy się o tę ziemię? Mówi to trzy razy w tym fragmencie.

Ziemia musi odpocząć. Coś, czego prawdopodobnie moglibyśmy się nauczyć. Więc nie tylko to masz, ale jeśli przejrzyś to bardzo szybko, lub przynajmniej zapisz to i spójrz na to trochę później.

Powtórzonego Prawa 15. Pierwsze dwa fragmenty, które podkreśliłem, dotyczą środowiska, jeśli chcesz je tak ująć. Ziemia ma odpocząć, zdecydowanie.

Powtórzonego Prawa 15. Po upływie każdych siedmiu lat musisz umorzyć długi. Następnie mówi się, jak to zrobić.

Anulowanie długów: jeśli jest wśród was biedny człowiek, nie bądźcie zatwardziali i twardzi wobec swego biednego brata. Bądź otwarty i pożyczaj mu wszystko, czego potrzebuje. Uważaj, aby nie żywić tej niegodziwej myśli, cytuję: zbliża się siódmy rok, rok umorzenia długów.

Dlatego teraz nic z tym nie zrobię. Nie, mówi Bóg, w trosce o swojego brata umorzysz te długi – podobnie jak werset 12.

Jeżeli zostanie ci sprzedany inny Hebrajczyk i będzie ci służył przez sześć lat, w siódmym roku musisz go wypuścić na wolność. Jakie są tego konsekwencje? Myślę, że mogłem to zasygnalizować wcześniej. Nie masz trwałej niższej klasy społecznej.

To było naprawdę złe pod względem składniowym, ale chodzi o to. Nie masz stałej podklasy. Istnieją zatem pewne konsekwencje socjologiczne, które są naprawdę ważne.

Ponieważ anulujecie długi, oni nie są obarczeni tym ciężarem długów na wieki wieków, a wy uwalniacie niewolników. A kiedy uwolniłeś niewolników, powinieneś zapewnić im zaopatrzenie na bieżąco, aby mogli zacząć wszystko od nowa. Zatem w Torę społeczną wbudowano tutaj niezwykle ważne implikacje środowiskowe, a także implikacje społeczne dla struktury społeczeństwa.

Pytanie, które powinieneś sobie zadać, brzmi: czy Izraelici to robią? Odpowiedź brzmi: nie. Właściwie to wiemy, czytając 36 rozdział 2 Kronik, który stanowi koniec całego historycznego zakrętu. A lud został zesłany na wygnanie po wiekach grzechu.



I mówi, i ziemia wreszcie odpoczęła. Dawanie temu do zrozumienia, no wiecie, teraz ich tam nie ma i nie robili tego. Teraz ziemia odpocznie.

No cóż, w końcu mamy też Jubileusz. To cała reszta rozdziału 25 Księgi Kapłańskiej. Odesłałem cię do pierwszych siedmiu wersetów odnoszących się do procedur siódmego roku.

W Jubileuszu mamy resztę rozdziału poświęconą opisowi rzeczy, które tutaj podsumowałem w małych punktach. Wróć do majątku rodzinnego. Nie ma więc wielkich monopolii na rynku nieruchomości.

Zamiast tego wróciłeś do majątku klanu i rodziny. Znowu odpocznij dla ziemi i niewolnicy zostali uwolnieni. A tekst nadal mówi: Pamiętajcie, że byliście w niewoli w Egipcie.

Dlatego macie uwolnić niewolników. W tym rozdziale słychać także kolejne stałe uderzenie perkusji. Oznacza to, że ziemia należy do Boga.

Ziemia należy do Pana. Ziemia należy do Pana. Trzy razy w tym rozdziale podkreśla to.

I dlatego mają się tak zachowywać. Ziemia nie jest ich na stałe. Zamiast tego wraca do struktur rodzinnych, które Bóg wyznaczył od samego początku, kiedy dotarli do tej ziemi.

Jubileusz jest więc naprawdę znaczący. Ci z Was, którzy wiedzą, co jest na Dzwonie Wolności, czy wiecie, co jest na Dzwonie Wolności? Czy ktoś to wie? Szósta klaso, czy dowiedziałaś się, co jest wyryte na Dzwonie Wolności? To jest straszne. To jest absolutnie okropne.

Ogłaszajcie wolność w całym kraju, prawda? To właśnie jest na nim. Pochodzi bezpośrednio z Księgi Kapłańskiej 25, werset 10. Głoście wolność w całym kraju.

A tak na marginesie, skąd wzięła się nazwa Jubileusz? Czy kiedykolwiek to słyszałeś? Dlaczego nazywamy ten Jubileusz? Wszyscy, jeśli interesują Was aktualne sprawy związane ze sprawiedliwością społeczną, często używacie terminu Jubileusz. Zostało to powiedziane z najdrobniejszą, najmniejszą odrobiną cynizmu. Wybacz mi.

W każdym razie w niektórych kręgach często używamy terminu Jubileusz, ale bardzo niewiele osób tak naprawdę wie, skąd się ono wzięło. W rzeczywistości jest to hebrajskie słowo Yovel. J i Y są trochę wymienne, kiedy przechodzimy z tego języka przez niemiecki do nas.

I tak Jowel był trąbą, w którą grano, gdy rozpoczynał się rok jubileuszowy. Stąd właśnie wzięło się określenie Jubileusz. A teraz oczywiście używamy go, nawet nie wiedząc, o co w tym wszystkim chodzi.

W każdym razie, o co tu chodzi. Jest to przypomnienie o Bożej własności ziemi i istniejącym tam paradygmacie wybawienia z Egiptu. Tak, Becca.

Patrzę tutaj na ten Jubileusz. Czy to tak jak podczas Jubileuszu, kiedy Wniebowstąpieni wysyłają ich tutaj? Właściwie to interesujące pytanie. Jaka jest różnica pomiędzy każdym siódmym rokiem, co oznaczałoby, że dojdiesz do 49. roku życia, a rok później będzie Jubileusz?

Swoją drogą, nie wszyscy się z tym zgadzają. Niektórzy próbują twierdzić, że rok jubileuszowy będzie w pewnym sensie nałożeniem lat 49. i siódmego. Ale większość ludzi, tak jak to interpretują, twierdzi, że mamy serię siedmiu lat.

A kiedy doliczymy się siedem razy siedem, do tego dodamy Jubileusz, co tak naprawdę oznacza, że gdy się nad tym zastanowimy, okazuje się, że ci ludzie musieli bezgranicznie zaufać Bogu, że zapewni im utrzymanie przez dwa kolejne lata, podczas których byli”. Nie będę celowo zajmować się uprawami i innymi rzeczami. To dość interesujące. Tak, Kaylin.

Jak po prostu opuszczają swoją własność? Czy gdyby kupili nieruchomość, po prostu zostawiliby ją, aby odebrać ją osobie prywatnej? Cóż, pytanie brzmi: tak, jak to działa z tą całą wymianą nieruchomości? Spróbujmy przypomnieć sobie dobra należące przede wszystkim do rodzin, klanów i plemion. Kiedy dotrzemy na ląd, zobaczymy podziały plemienne, prawda? Powinno więc pozostać w ramach tej dużej struktury dziedzictwa rodzinnego. Jedynym sposobem, w jaki powinni byli sprzedać nieruchomość, było to, że popadli w długi i musieli zrobić coś takiego.

Już wtedy toczył się proces umorzenia tej własności. Więc to nie jest tak, że będzie tak wszędzie, że jakiś właściciel z Mezopotamii nagle zdobędzie ziemię gdzieś w okolicach Hebronu. To nie działa w ten sposób.

To tylko kwestia upewnienia się, że w strukturze rodziny rzeczywiście nadal panuje własność. Zatem wróci do nich, jeśli z jakiegoś powodu w międzyczasie będzie musiał opuścić ich własność. Czy poszczególne osoby w tym posiadały własny kawałek ziemi? Nie jestem do końca pewien, czy to byłaby prawda.

Tak naprawdę nie mamy, to znaczy, to świetne pytanie. Nie mamy zielonego pojęcia, w jaki sposób rozplanowano te elementy rodziny. Myślę, że prawdopodobnie trzymano ich pod wielką przynętą, jaką jest struktura klanowa.

To moje przypuszczenie. Ale to tyle. Przykładem, który może nam najbardziej pomóc, jest Rut. Kiedy dochodzimy do Księgi Rut, jak wiecie, rodzina Noemi wydaje się być dość zamożną rodziną, ale ona wraca z Moabu dotknięta biedą, ponieważ straciła męża, straciła dwóch synów i przywraca Rut z powrotem jej.

W tym momencie pojawia się anonimowy krewny i Boaz, a obaj są chętni do kupienia tej nieruchomości. I w zasadzie nie stać jej na to, żeby go zatrzymać, ale nadal jest w rodzinie. Są członkowie rodziny, którzy mogą go kupić.

Zatem utrzymuje to w ramach tej struktury rodzinnej. Ale to najlepsze, co mogę dla ciebie w tej sprawie zrobić. Właściwie to nie wiem o tym zbyt wiele więcej.

Dobre pytania. Na razie w porządku? W porządku, zobacz, co tu mamy. Co Jezus miał do powiedzenia na temat szabatu? Tutaj chcemy mieć na uwadze przede wszystkim jego przeciwników.

Wszyscy znaliście już Nowy Testament, więc wiecie, że Jezus miał ciągłe, burzliwe stosunki z faryzeuszami w sprawie łamania sabatu. Właśnie o to go oskarżali. I wiem, że faryzeusze są, jak on mówi, hipokrytami i są w pewnym sensie podobni do nas i tym podobnych.

Musimy jednak pamiętać, dlaczego tak się tym zaniepokoiili. Pozwólcie więc, że cofnę się o 10 minut w naszej dyskusji. Faryzeusze, ze wszystkimi swoimi wadami i brodawkami, byli ludźmi, którym naprawdę zależało na przestrzeganiu Tory.

Musimy o tym pamiętać. Prawdopodobnie słyszeliście tę wypowiedź: Jezus dzielił się tymi samymi twierdzeniami doktrynalnymi z faryzeuszami, w zasadzie, OK? Zatem problemem jest ich hipokryzja. To nie jest ich doktryna.

W każdym razie bardzo troszczą się o przestrzeganie Tory. A jeśli oni wiedzą i wiedzą, że jeśli złamiesz szabat, nadejdzie kara śmierci. A jednak, jeśli Tora nie określa zbyt wyraźnie, co stanowi łamanie sabatu, zdajesz sobie z tego sprawę, prawda? Nie jest do końca jasne, co to znaczy, nie powinni rozpalać ognia i nie powinni zbierać patyków.

Mamy to z dwóch wydarzeń. Ale co oznacza łamanie sabatu? I oczywiście, ponieważ nie jest to zdefiniowane, dołożyli wszelkich starań, aby zdefiniować, czym jest łamanie sabatu. A w Misznie została ona spisana dopiero w roku 220 naszej ery, ale jest kontynuacją długiej tradycji ustnej.

W Misznie wymieniono 39 kategorii pracy. Czasami, kiedy widzisz, przepraszam, widzisz, kiedy słyszysz kazania w kościele, że, och, mieli 39 kategorii pracy, a ludzie w pewnym sensie to srali, to nie jest naprawdę sprawiedliwe w stosunku do ludzi, którzy bardzo się starają chronić ideę zachowywania sabatu. To prawda, że znowu są

hipokrytami i legalistami, ale musimy zrozumieć, co się dzieje i dlaczego byłoby tak wściekli, gdy Jezus uzdrawia w szabat.

Nie mam zamiaru czytać tych fragmentów, ale spójrzmy na koniec Marka 2 i początek Marka 3, gdzie będziemy przez to przechodzić. Przede wszystkim uczniowie Jezusa zbierają zboże, młóć je, no wiecie, rozcierają je w dłoniach i to się nazywa młóceniem. Dlatego faryzeusze są tym trochę zaniepokojeni i Jezus zwraca się do nich z przykładem Dawida.

Do sprawy Dawida dotrzemy za kilka lat, cóż, za około miesiąc. W każdym razie w tym kontekście mamy do czynienia z tym wydarzeniem, a zaraz potem, na początku trzeciego rozdziału Ewangelii Marka, Jezus uzdrawia w szabat. W połączeniu z tymi dwoma wydarzeniami, które u Marka zostały ujęte w ten sposób, mamy bardzo ważne nauki Jezusa.

Przede wszystkim szabat jest ustanowiony dla nas. Sabat jest ustanowiony dla ludzkości. Nie jesteśmy stworzeni do niewolniczego wiązania się z sabatem. Nie o to chodzi.

Ale szabat był darem Bożym. Wróć do Księgi Wyjścia 16. Dla ludzi, którzy naprawdę, naprawdę ciężko pracują, szabat jest po prostu radością, ponieważ pozwala odpocząć od tej harówki, tego niepokoju w pracy, tego przymusu robienia tego, tego, to i to, albo jeszcze, ok? Sabat ma od tego uciec.

Co ważniejsze, mówi Jezus, Syn Człowieczy jest Panem szabatu. Innymi słowy, ten jeden dzień na siedem, kiedykolwiek to zrobisz, prawda? Kiedykolwiek to zrobisz, tego jednego dnia na siedem Jezus zostanie uznany za Pana tego dnia. Nie ja, nie moje pragnienia, nie moja lista rzeczy do zrobienia, nie ta praca, na której nie ma egzaminu.

W tym momencie Jezus jest Panem szabatu. Ale oczywiście ważnym następstwem tego jest to, że Jezus uzdrawia w szabat, ponieważ ty czynisz dobro w szabat. Co ciekawe, jest rabin, no cóż, jest rabin, nazywa się Szymon ben Menasze, który mówi dokładnie to samo, co mówi Jezus.

W szabat wolno czynić dobro – mówi. Uzdrawianie jest zgodne z prawem. Dlatego istnieją pewne priorytety w zakresie ochrony życia ludzkiego i troski o życie ludzkie oraz nadania godności i przywrócenia życia ludzkiego, które wykraczają poza granice szabatu.

To właśnie ma do powiedzenia Jezus. Gotowy do kontynuowania? Co sądzisz o tym? Jesteśmy objęci nowym przymierzem. Czy to wszystko już przeszłość? Czy w pewnym sensie reinterpreterujemy Jezusa tak, no cóż, w pewnym sensie, no wiesz, nie powiedział, i przestrzeganie sabatu.

Co zatem powinniśmy z tym zrobić? A tak przy okazji, wiem, że są tu różnice zdań i że są one uzasadnione. Dlatego po prostu przedstawię ci moje pomysły, a ty możesz się ze mną kłócić lub myśleć inaczej, jeśli chcesz. Ale tak dla przypomnienia, to dość ważne.

Jeśli jest to jedno z Dziesięciu Przykazań, to uważam, że jest dość ważne. I opiera się oczywiście na całej idei stworzenia-odkupienia, które są dość ważnymi kwestiami teologicznymi, które, powiedziałbym, wykraczają poza przymierze na Synaju, mimo że jest to znak przymierza na Synaju. Stworzenie, odkupienie i, co ciekawe, w czwartym rozdziale Listu do Hebrajczyków autor Listu do Hebrajczyków zaleca nam wejście w szabatowy odpoczynek.

Używa tej całej idei sabatu jako czegoś bardzo ważnego. To może być coś, o czym także chcielibyśmy pomyśleć, jeśli chodzi o ułożenie całego obrazu. Możesz więc wziąć z tym, co chcesz, ale po prostu przedstawię następującą sugestię, którą mam.

Jeśli jednak chcesz to zrobić, pozwól, że zachęcę Cię do rozważenia wykorzystania jednego dnia na siedem. To dar Boga dla ciebie. To dar Boga dla ciebie.

A potem odwdzięczacie się, czyniąc Syna Człowieczego Panem szabatu. Powiedziawszy to, Kolosan 2:16 jest niezwykle ważny. Czy ktoś wie, co tu jest napisane? Paweł przemawia.

Nie pozwólcie nikomu osądzać was w związku z szabatami, nowiami księżycy i świętami. I stara się unikać tej grozy legalizmu, ponieważ legalizm zazwyczaj polega na tym, że patrzę na coś i patrzę na kogoś i mówię: cóż, ktoś się myli, ponieważ nie robi tej listy rzeczy lub robi to listę rzeczy i nie powinni tego robić. OK, więc mamy tu do czynienia z bardzo delikatną równowagą.

I lubię patrzeć na Sabat jako na coś pozytywnego. Ci z Was, którzy mają żydowskich przyjaciół, którzy są ortodoksyjnymi praktykującymi Żydami, hej, czytaliście Wybrańców. W Wybranych otrzymujemy obraz radości szabatu.

Kiedy wspominasz ten cały dzień, jest on przy świątłach. A kiedy zbliża się koniec szabatu, nadchodzi czas żałoby, ponieważ zakończył się dzień, który był dniem obecności z Bogiem. I wkraczacie w nowy tydzień i do tego dnia będziecie odświeżeni, ale tak naprawdę oni mają małą chwilę pod koniec szabatu, czyli trochę czasu żałoby.

Więc miej to na uwadze. Pozwólcie, że zachęcę was do przestrzegania sabatu w taki czy inny sposób. Ponownie, wcale nie jest to zgodne z prawem.

Muszę opowiedzieć ci małą historię. Kiedy mój mąż poszedł na studia, dopiero wtedy został chrześcijaninem, a nie wcześniej. I miał problemy na studiach.

Byłby pierwszą osobą, która by ci to powiedziała. Jego pierwszy rok był po prostu okropny i prawie go wyrzucono. Ale w tym samym roku stał się wierzącym.

A jego pastor powiedział: Chcę, żebyście spróbowali i poeksperymentowali, bo on naprawdę pracował siedem dni w tygodniu, 18 godzin dziennie, a życie było trudne. Pastor powiedział, że chcę, żebyście spróbowali i poeksperymentowali. Chcę, żebyś wziął niedzielę wolną, co zabrzmiało sprzecznie z intuicją, kiedy wszyscy wysiedliśmy.

Ale Perry go przyjął. Więc pierwsze, wiesz, sześć dni w tygodniu było ciężką pracą, coraz cięższą pracą. Ale siódmy dzień był taką radością.

I tak, nadal to robił. I dzięki Panu, mnie też to skłoniło. Przeszedłem do Chrystusa w tym samym kontekście kościelnym.

Byłem więc za to bardzo wdzięczny. Jakkolwiek chcesz to zrobić, pozostawiam to Tobie. Musimy kontynuować kwestię świąt, ponieważ mamy tylko około 20 minut na rozmowę o świątach i innych obrzędach religijnych.

Kiedy myślimy o świątach, jedną z rzeczy, którą chcę, żebyście spróbowali i w pewnym sensie ułożyli w całość, jest to, w jaki sposób te święta są starotestamentowym odpowiednikiem rodzajów obchodów, które mamy w naszych chrześcijańskich sferach, dobrze? Sprawdź więc, czy potrafisz znaleźć odpowiedniki. Przede wszystkim pewne cele. Święta miały być czasem uwielbienia.

To prawda, że zdarzały się inne pory uwielbienia, ale te były szczególne. Za chwilę porozmawiamy o każdym z nich i spróbujemy je trochę zmapować. Dlatego tak ważne jest, aby mieć na uwadze poczucie poświęcenia.

W Księdze Wyjścia 23, gdzie mamy prawdopodobnie najbardziej skróconą listę festiwali, a przyjrzymy się im za chwilę, najbardziej skrócona lista wciąż mówi: „Czy nikt nie przychodzi z pustymi rękami, dobrze?”. Nie przyszedłeś do Boga z pustymi rękami. Przychodziliście na święta, aby oddawać cześć, a to oznaczało, że coś przynieśliście i dlatego rozmawialiśmy o całym koszcie ofiary. Po drugie i trzecie, odkąd je tam mam, szczególnie podoba mi się to drugie.

Miały one służyć jako narzędzia edukacyjne, ok? Przypomnienia. Każde z trzech głównych świąt pielgrzymich, które za chwilę wymienimy, każde z trzech głównych świąt pielgrzymich było w jakiś sposób przypomnieniem potężnego odkupienia Bożego ludu z Egiptu. Można to powiedzieć na różne sposoby i trzeba w pewnym sensie przejrzeć Księgę Powtórzonego Prawa, Księgę Kapłańską i Wyjście, aby to

znaleźć, ale każdy z nich w jakiś sposób przypomina o tym, co Bóg dla nich zrobił w kontekście sprowadzenia ich z Egiptu.

Więc miej to na uwadze. W niektórych przypadkach budowali kabiny. W innych przypadkach pozbywali się zakwasu i zabijali baranka paschalnego, prawda? Ale to wszystko miało być przypomnieniem.

Ci z was, którzy wychowali się w kościołach, które naprawdę obchodzą święta, będą mieli to pewne poczucie. To jest mój dzień opowieści, ok? Opowiem więc inną historię. Moi rodzice w pewnym sensie migrowali przez co najmniej trzy kościoły, co pamiętam z czasów, gdy dorastałem.

Mogło być ich więcej, ale pamiętam trzech z nich: najpierw metodystów, potem luteranów, a na końcu prezbiterianów. Nasze dni w kościele luteranśkim trwały, cóż, nasze lata w kościele luteranśkim trwały prawdopodobnie około sześciu lub siedmiu lat, a ja byłem wtedy małym dzieckiem.

Ale oto pamięć, którą mam. Bardziej niż cokolwiek innego w tym kościele luteranśkim, a był to dość wysoki kościół, więc posąg Jezusa z przodu i cały fragment. Całkiem liturgicznie.

Ale w każdy Wielki Czwartek ten posąg Jezusa, co z nim zrobili? Co oni zrobili z posągiem Jezusa? Ktoś wie? Zacha? Zakrywają to. Tak, nałożono na to fioletowy welon. A potem oczywiście Wielki Piątek, tragedia, horror i smutek śmierci Jezusa.

Ale co stanie się w niedzielny poranek? I postaw się w tym momencie w sytuacji pięcioletniego dziecka. W niedzielny poranek podczas niedzielnego porannego nabożeństwa rozbrzmiewa trąba i ktoś po prostu zrywa zasłonę z Jezusa. Wciąż to pamiętam i nadal pamiętam, nawet dzisiaj, właśnie teraz, ciarki przechodzą mi po plecach, gdy myślę o konsekwencjach tego.

Zmartwychwstanie po tym horrorze śmierci jest przeżywane lub nie. Odbywa się to poprzez liturgię, która jest częścią kościoła luteranśkiego. Zatem w tym, co wychwytyują dzieci, jest mnóstwo piękna i edukacji.

To tragedia, że tak wiele naszych kościołów nie angażuje się w liturgię, która uczy i uczy dobrze. Może są kościoły, które organizują widowiska i kto wie co, ale jest tam trochę dobrych rzeczy edukacyjnych. W każdym razie trzecia rzecz pod względem celu, mieli stawić się przed Panem, kropka, OK? A kiedy Bóg kazał to zrobić, a oni to zrobili, byli posłuszni Panu.

Dlatego właśnie organizuje się te trzy główne święta pielgrzymkowe. Spójrzmy na Księgę Wyjścia 23. Ponownie, jest to nasza najkrótsza deklaracja świąt pod względem tego, czym one były.

Są o wiele dłuższe, kiedy dojdiesz do 16. Księgi Powtórzonego Prawa. Trzy razy w roku masz obchodzić dla mnie święto, a potem je opisujesz, ok? Zrób to, jak ci rozkazałem. Werset 17: trzy razy w roku wszyscy ludzie mają stawić się przed suwerennym Panem.

Po prostu nie ma co do tego wątpliwości. Mają to zrobić. OK, cóż, spójrzmy, które tutaj mamy.

To muszą być dość ważne. Spójrz, ile razy się o nich mówi. Ponownie, Exodus 23 jest naszą najkrótszą wersją.

Powtórzonego Prawa 16 znacznie je rozszerza. Także Księga Kapłańska 23 i Liczb 28-29, które obejmują kilka świąt poza tymi trzema pierwszymi. Są to święta pielgrzymie, ponieważ to właśnie tam mieli się udać i udać do Jerozolimy.

W Księdze Powtórzonego Prawa 16 Pan mówi: idź do miejsca, które wybiorę, czyli do Jerozolimy, i tam będziesz mi oddał pokłon. Zatem Jerozolima jest celem, celem tych pielgrzymów, gdy udają się na święta. Pomyśl o nich jak o świętach pielgrzymich.

Po pierwsze, zbierz nas razem w Paschę. I pamiętacie, kiedy rozmawialiśmy o 12 rozdziale Księgi Wyjścia, rozmawialiśmy o obchodzeniu Paschy w Egipcie tej nocy, a potem także o tym, jak to zrobić dla przyszłych pokoleń. Zatem teraz mówimy o przyszłych pokoleniach, a Pascha jest połączona z przaśnikami.

I oczywiście kluczem jest tu nie tylko krew baranka paschalnego; ten rodzaj zajmuje drugie miejsce, a nie drugie miejsce, ale teraz nie jest tak znaczące, jak całe siedem dni oczyszczenia. Ponieważ pozbycie się zakwasu, jak powiedzieliśmy wcześniej, gdy o tym rozmawialiśmy, oznacza pozbycie się grzechu. Kwas zaczyna symbolizować grzech.

Ponownie, pierwszy rozdział Listu do Koryntian 5, wiem, że już o tym wspominałem, ale kiedy Paweł mówi: Chrystus, twój baranek paschalny został zabity, więc pozbądź się zakwasu, który jest w tobie, a on ma na myśli grzech, który jest w kościele w Koryncie w ten punkt. Dlatego też Pascha Przaśników, niezwykle ważne święto, odbywa się wiosną. Jaki jest dla nas odpowiednik? Tak, to oczywiście Wielkanoc.

Czasami ma to dość ścisły związek kalendarzowy z Paschą, ale nie zawsze. Teraz w miłosierdziu Bożym daje szansę osobom, które nie mogły obchodzić Paschy w pierwszym miesiącu, w miesiącu Awiw lub Nisan, daje im taką możliwość. W dziewiątym rozdziale Księgi Liczb czytamy, że jeśli ktoś jest rytualnie nieczysty, miał kontakt ze zwłokami lub odbył podróż, rzeczywiście ma dla niego szansę na świętowanie Paschy.



To pokazuje nam, jak ważna była Pascha. I znowu jest to święto ich odkupienia. Możesz zobaczyć, dlaczego chcą to uczcić.

To będzie święto, podczas którego król Ezechiasz i król Jozjasz, kiedy wpłynęli na reformy w swoich upadłych królestwach, wiecie, kiedy reforma dobiegnie końca, będą obchodzić Paschę, ponieważ teraz nastąpiło odkupienie, przywrócenie, przebudzenie, cokolwiek sobie wyobrazicie chcą to nazwać. No dobrze, więc paschalny chleb praśny. A tak przy okazji, to drugie, weźcie obydwie te imiona, ponieważ Exodus będzie to nazywał jednym imieniem, a Powtórnego Prawa będzie to drugim imieniem.

Święto Tygodni. Nadałem mu nazwę „Tygodnie”, ponieważ w pewnym sensie była ona kontynuowana w całej historii Żydów. Ci z was, którzy udają się do Izraela, jeśli pojedziecie w czerwcu lub pod koniec maja, usłyszycie wszystko o Szawuot.

Szawuot to hebrajskie słowo oznaczające tygodnie i oni obchodzą to Święto Tygodni. Teraz, oczywiście, zaczęto nazywać to także Pięćdziesiątnicą, ponieważ przypada 50 dni po czasie Paschy. A Pięćdziesiątnica zawiera niezwykle ilustracje wydarzeń z naszego punktu widzenia, ponieważ jest to opisane w 2. rozdziale Dziejów Apostolskich. A teraz, znowu, studiowaliście Nowy Testament, wiecie o tym.

Wszyscy ci ludzie zgromadzili się w Jerozolimie. Dlaczego oni tam są? Są tam podczas Pięćdziesiątnicy. Są tam, ponieważ z całego rzymskiego świata masz wiernych pielgrzymów.

Masz pielgrzymów, którzy są posłuszni przykazaniom Pana i przybywają do Jerozolimy w ramach tego Święta Pielgrzymów. Dlatego Łukasz, jako autor Dziejów Apostolskich, wymienia wszystkie te osoby. Myślę, że jest to 15 lub 16 różnych lokalizacji od tych, które przyjechali.

Nie wszyscy mówią po aramejsku, a mimo to apostołowie otrzymali dar mówienia tymi językami w kontekście kulturowym, dzięki czemu usłyszą dobrą nowinę. Zatem Pięćdziesiątnica jest również niezwykle ważna.

Tradycyjnie w judaizmie podczas tego święta nadawana jest Tora. I to jest dość interesujące, kiedy się nad tym zatrzymasz i pomyślisz. I ma to sens, ponieważ Tora zostaje dana trzy miesiące po opuszczeniu Egiptu.

Opuszczają Egipt w kwietniu w Nisan. Trzy miesiące później docieramy prosto do Szawuot. I otrzymaliście Torę.

I czyż nie jest fascynujące, że Tora jest przekazywana ogniem na górze Synaj? I Duch Święty zstępuje do Jerozolimy z językami ognia. I rozchodzi się słowo Pańskie.

Mam na myśli, że jest tam kilka fascynujących podobieństw. OK, i w końcu mamy Tabernakulum. Jest to nazwa, która również przetrwała.

Nazywa się to także gromadzeniem. Jeśli czytasz Księgę Wyjścia, w wersecie 16 rozdziału 23 nazywa się to zgromadzeniem. Ale teraz w judaizmie jest to Sukkot.

Sukot. Sukkah to przybytek, szałas, przepraszam. Dlatego nazywa się to Świętem Namiotów, Świętem Sukkot.

Ma to również pewne interesujące konotacje z Nowego Testamentu. Czy wiesz, gdzie się one łączą w kontekście Nowego Testamentu? Jeśli wspomnę o przemienieniu, co się stanie? Piotr jest na tej górze, Piotr jest na górze, Jezus jest na górze, cóż, Piotr też tam jest, prawda? Jezus jest na górze. Są z nim Piotr, Jakub i Jan.

Zastłony ciała w pewnym sensie już nie ma. A Piotr, Jakub i Jan widzą, jak objawia się chwała Jezusa. A co mówi Piotr? Zbudujmy sobie jakieś kabiny.

Miało to prawdopodobnie miejsce blisko czasów Namiotów. A tak przy okazji, Namioty zaczęto wiązać z implikacjami mesjańskimi. I tak Peterowi krążą po głowie wszystkie te myśli dotyczące tego, co chciałby zobaczyć w następnej kolejności.

Zwłaszcza, że w 16. rozdziale Ewangelii Mateusza, czyli tuż przed rozdziałem 17., gdzie następuje przemienienie. W rozdziale 16 Piotr właśnie wyznał, że jesteś Chrystusem, synem Boga żywego. I chociaż musiał znieść niewielką naganę, w rzeczywistości jest to ogromna nagana. Zejdź mi z oczu, szatanie, gdy będzie próbował powiedzieć, że nie umrzesz, i tak dalej.

Jednakże Jezus mu rzekł: Powiedziałaś to, bo Bóg ci to oznajmił. I możecie sobie wyobrazić następne wydarzenie na tej górze, w którym doszło do transmutacji, dlaczego to wszystko wciąż wypłynęło na powierzchnię, a on powiedział: „Wow, zbudujmy kilka kabin”. To niezwykle wydarzenie.

Zachowajmy to. W porządku, bardzo zbłądziłem w tej sprawie. To są trzy główne festiwale.

Święta pielgrzymie, trzymaj je w ryzach. Dwa inne dodatkowe duże festiwale. Niewiele wiemy o trąbkach.

Naprawdę nie. Tekst nie mówi o tym zbyt wiele. Zwykle ma miejsce coś, co pomyślelibyśmy teraz o wrześniu, październiku.

I to jest to, co nazywamy Rosz Haszana lub dla tych z Nowego Jorku, Rosz Haszana, prawda? Tutaj jest różnica w akcentach. Ale Rosz ha-Szana, głowa roku. Ale znowu niewiele się o tym mówi.

Tradycyjnie w judaizmie upamiętnia stworzenie świata, ale tak jest tradycyjnie. Ten drugi, dla kontrastu, jest drugim z najważniejszych festiwali i nie, piątym z głównych festiwali. W każdym razie jest to Dzień Pojednania.

A tutaj chcemy spędzić trochę więcej czasu. Ostatnim razem rozmawialiśmy o strasznym incydencie w Księdze Kapłańskiej 10, kiedy Nadab i Abihu wtargnęli do Miejsca Najświętszego z nieuprawnionym ogniem. I oczywiście zostali pochłonięci, ponieważ przekroczyli to najświętsze miejsce.

Księga Kapłańska 16 zaczyna się od nawiązania do tego i mówi, że nikt nie będzie wchodził do tego świętego miejsca inaczej niż raz w roku i uczyni to sam arcykapłan. A potem idzie dalej i mówi o tym, co dzieje się tego dnia, Dnia Pojednania, kiedy arcykapłan jest jedynym dniem, w którym arcykapłan ma wejść do najświętszego, najświętszego miejsca. A oto niektóre rzeczy, które faktycznie mówi o Dniu Pojednania.

I znowu, omówimy to nieco bardziej szczegółowo, ponieważ może istnieć w tym jakieś złudzenie, gdy Jan 1, werset 29 mówi: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. Wiecie, jeden z tych kozłów gładzi grzech świata. Może istnieć w tym iluzja, niepełna, ale może.

W każdym razie, co ciekawe, jeśli czyta się po hebrajsku, nie jest to Dzień Pojednania. To Dzień Pojednania. I to jest liczba mnoga. Tekst bardzo wyraźnie mówi, że te pokuty są potrzebne za wszystko, co jest nieodłączną częścią tej świątyni, ponieważ zostało skażone.

Mieliście dzień po dniu, przelaną na nich krew i całe to symboliczne dodawanie i ciężar grzechu. Teraz będą one stanowić przebłaganie za arcykapłana, świątynię i lud. Używa się tam terminu transgresje .

To hebrajskie słowo, które jest bardzo interesujące. Właśnie wskazałem ci, co to oznacza. Oznacza to zamierzony bunt.

To także czas, aby sobie z tym poradzić. Niektórzy z Was wiedzą, że jeśli zwróciliście się do doktora Wilsona w jakiejś sprawie, przeczytaliście jego książkę lub po prostu go wysłuchaliście, nie da się powstrzymać się od słuchania go i uczenia się różnych rzeczy. W zasadzie wchłaniasz doktora Wilsona.

Ale chodzi o to, że pomiędzy Rosz ha-Szana, głową nowego roku, a Dniem Pojednania jest 10 dni czci. I w tym czasie wszyscy Żydzi bardzo dokładnie sortują swoje grzechy, wyznają je i odpokutowują, ponieważ jest to okres sądu.

W tradycyjnym judaizmie jest to okres sądu. Zatem Dzień Pojednania nadal ma bardzo głębokie, głębokie implikacje dla dzisiejszego judaizmu i uważnych Żydów. Cóż, w ekonomii świątyni przybytku, te dwa kozy również tam były.

I to są interesujące aspekty Jom Kippur. W każdym razie przyprowadzono dwie kozy.

Z jednej strony koza jest dla Pana. Ten został zamordowany. Krew zostaje pokropiona w miejscu najświętszym. Drugi kozioł nazywany jest kozłem Azazela.

Kim lub czym jest Azazel? Nawiasem mówiąc, jest to kozioł, którego błędnie nazwano kozłem ofiarnym. Czy znasz angielskie określenie „kozy ofiarnej”? Wszyscy to wiemy. Robimy kozła ofiarnego tej osoby lub robimy kozła ofiarnego tej osoby.

W rzeczywistości niewłaściwe wyprowadzenie na język angielski od hebrajskiego słowa, które przejęło imię Azazel. Hebrajski to Azazel. Niektórzy ludzie mówili: Az jest kozą, a Azal chce odejść.

To musi oznaczać kozę, która odchodzi lub kozę, która ucieka. Koza, która ucieka. Czy słyszysz kozła ofiarnego wychodzącego z kozła uciekającego? Ciekawe pochodzenie angielskiego słowa.

Prawdopodobnie lepsza interpretacja, chociaż wiele osób się na ten temat spiera, głośno jest gramatycznie, że jeden kozioł jest dla Pana, a drugi kozioł dla Azazela. Przez stulecia wczesnochrześcijańscy i żydowscy tłumacze, jeszcze przed Jezusem, twierdzili, że Azazel był swego rodzaju głównym demonem. Dlatego wysyłając kozła obciążonego grzechami ludu, pamiętajcie, że kapłan wyznał grzechy ludu za kozła, a następnie wypędził go na pustynię.

Czyniąc to, kozioł został odesłany z powrotem, symbolicznie obciążony wszystkimi grzechami ludu, do źródła grzechu. Moglibyśmy na ten temat powiedzieć dużo więcej, ale zgadnijcie co? Nie mamy czasu. Musimy jeszcze zrobić kilka rzeczy i zrobimy przerwę na tydzień.

Śluby. Mam dwie rzeczy do powiedzenia na temat ślubów. Przede wszystkim należy pamiętać o ślubie nazireatu, który jest niezwykle ważny.

Będziemy mieli nazirejczyków rozsianych po całej historii, nie tylko w historii Starego Testamentu, ale także Jan Chrzciciel będzie należeć do tej kategorii. Spójrzmy więc na rozdział szósty Liczb. Celem było oddzielenie się dla Pana, dla czegoś, czego Pan chciał, abyś zrobił.

Może to być ślub nazireatu obejmujący całe życie. Może to być także przysięga krótkoterminowa. A włosy, długie włosy, były tutaj wyróżnikiem.

Przychodzi ci na myśl Samson. Powinien, ok? Mieli także nie dotykać rzeczy martwych. Nie wolno im było spożywać owoców winorośli ani obcinać sobie włosów.

Zatem pamiętajcie o przysiędze nazyreatu. Kolejną rzeczą, którą chcę powiedzieć na temat ślubów, jest po prostu to. Kiedy czytasz 30 rozdział Księgi Liczb, mamy głębokie poczucie, że naprawdę rozjaśniliśmy śluby.

Przysięgaliśmy sobie, że już nie lubię tej osoby. Chyba po prostu złamię tę przysięgę. Śluby w ramach przymierza na Synaju.

Jesteśmy bardzo, bardzo trzeźwi, bardzo stanowczy. Jeśli złożyłeś przysięgę, dotrzymałeś jej. Zachowałeś to.

Przeczytaj 30. rozdział Księgi Liczb. Jediną różnicą było to, czy kobieta złożyła przysięgę, którą jej mąż lub ojciec uznali za głupią. Mógł to dla niej unieważnić, ale ona sama nie mogła.

Mówiliśmy już o dziesięcinach. I możesz rzucić okiem na Liczby, przepraszam, Liczby, Powtórzonego Prawa 14 na temat dziesięciny. Ale pozwólcie, że powtórzę coś, co powiedziałem pewnego dnia.

I to jest ta charakterystyczna dziesięcina w trzecim roku. Dziesięcinę należało oddawać przed Panem. Wiesz, co jest napisane.

Jeśli przyjeżdżasz z daleka, zostaw tam swój dobytek, przynieś pieniądze, zanieś je Panu, kup rzeczy, którymi będziesz mógł świętować, wino, mocny napój i przyjdź i świętuj w obecności Pana. Fascynujące stwierdzenie. Dziesięciny miały służyć do świętowania.

Ale w trzecim roku dziesięciny miały być także przeznaczone na utrzymanie kotka, aby zapewnić wyżywienie tym, którzy nie mieli pieniędzy, wdowom, cudzoziemcom i sierotom, a także kapłanom. No i jeszcze jedna, dwie ostatnie rzeczy. Po prostu na nie patrzę, bo wiem, że w tym momencie nadszedł czas, aby zakończyć.

Księga Kapłańska 27 ma wiele do powiedzenia na temat procesu dawania czegoś Panu, poświęcenia się Panu. I wtedy sobie przypomnicie, już wiecie, że odkupienie oznacza odkupienie. Przyjrzyj się temu dobrze.

Przyjrzyj się uważnie rozdziałowi 19 Księgi Liczb, który jest fascynującym rytuałem. Mówi o czerwonej jałowce. Ale nic więcej na ten temat nie będę w tej chwili mówił, bo czas przystąpić do zwołania.

Zostawię to tutaj na chwilę. Szabat Szalom dla ciebie. W poniedziałek, jeśli Pan pozwoli, mamy jeszcze jedną sesję, a w środę egzamin. Świetnie.